

være knyttet til dette skib, og tab af skibet vil medføre, at både pligten og retten til at udføre rejsen bortfalder.

Har bortfragteren benyttet en substitutionsklausul og indsat et andet skib i stedet for det aftalte, vil tab af det nye skib medføre, at bortfragterens pligt og ret til at udføre rejsen bortfalder.

Er et skib gået tabt med den virkning, at bortfragteren frigøres, kan bortfragteren undlade at opfylde uden at risikere erstatningsansvar af den grund. Er årsagen til tab af skibet imidlertid en omstændighed, bortfragteren er erstatningsansvarlig for efter §§ 342, jf. nedenfor, vil befragteren kunne kræve erstatning for det tab, bortfaldet af bortfragterens forpligtelse medfører.

Til § 342. Rejsebortfragterens erstatningsansvar

§ 342 svarer til den gældende sølovs § 130 med nedenstående modifikation.

§ 342 regulerer bortfragterens ansvar for tab som følge af forsinkelse og andet kontraktsbud, som ikke omfattes af § 338, dvs. tab som følge af andet end lasteskader og forsinket udlevering af lasten. Ansvarsgrundlaget og ansvarsfritagelserne er imidlertid de samme, idet begge bestemmelser henviser til § 275 og § 276. Også efter den gældende sølovs § 130 er reglerne om ansvarsgrundlaget og særlige ansvarsfritagelser de samme for ladningsskader og forsinket udlevering på den ene side og anden forsinkelse o.l. på den anden.

Ansvaret efter § 342 er ikke præceptorisk, jf. § 313.

KONTRAKTSBRUD OG HINDRINGER PÅ REJSEBEFRAGTERENS SIDE

Som i den gældende sølov er hovedreglerne om bortfragterens sanktioner ved kontraktsbrud og hindringer på befragterens side samlet i et selvstændigt underafsnit. I udkastet er et større antal af disse bestemmelser placeret i dette underafsnit. Det gælder befragterens ansvar for ophold udover laste- og lossetid (den gældende sølovs § 96, jf. 109, udkastets § 347, stk. 1) og skade forvoldt af godset (den gældende sølovs § 97, udkastets § 348). Enkelte

bestemmelser findes imidlertid fortsat andre steder i rejsebefragtningsafsnittet, se f.eks. §§ 319, stk. 2, om befragterens erstatningsansvar ved valg af usikker havn, § 326, stk. 3, om bortfragterens sanktioner ved manglende betaling af godtgørelse for overliggetid og § 336, stk. 3, om tilbageholdsret.

Underafsnittet gælder først og fremmest tilbagetræden fra befragterens side, både tilfælde, hvor dette sker, før lastningen er påbegyndt, og tilfælde hvor befragteren afbryder lastningen, før alt gods er leveret, jf. §§ 343-345. Dernæst gives der regler for forsinkelse og andet kontraktsbrud på befragterens side, som medfører tidstab m.v. for bortfragteren, jf. §§ 346-347. I modsætning til den gældende sølov sondres der altså mellem egentlige »afbestillingstilfælde« og tilfælde af kontraktsbrud på befragterens side. Dette har sammenhæng med ændringerne i reglerne om overliggetid, jf. foran i bemærkningerne til Lastetid m.v. Den vigtigste konsekvens af dette er, at spørgsmål vedrørende forsinkelse under lastningen ikke som efter den gældende sølovs § 131, stk. 1, andet punktum, bliver løst indenfor rammen af reglerne om tilbagetræden.

For øvrigt er der foretaget en gennemarbejdning af reglerne om hindringer på befragterens side. Dette har været muligt som en følge af, at der i udkastet sondres mellem tilbagetræden under lastning/losning og andet kontraktsbrud på befragterens side.

Til § 343. Tilbagetræden før lastning

§ 343 regulerer befragterens ansvar, når den »træder tilbage fra aftalen«. Tilbagetræden kan være fuldstændig, dvs. at befragteren erklærer, eksplicit eller implicit, at der ikke vil blive leveret nogen last, eller delvis, dvs. at befragteren erklærer, at der vil blive leveret mindre last end aftalt. Som delvis tilbagetræden regnes, at befragteren ved afslutningen af lastningen ikke har leveret alt det gods, aftalen gælder. Fælles for disse tilfælde er, at befragteren på en eller anden måde har givet udtryk for, at last eller fuld last ikke vil blive leveret. Har befragteren ikke givet udtryk herfor, men det ved lastetidens udløb kan konstateres, at